

[Povlsen.]

vandrer ud for at blive derude, mener jeg, at den Ungdom, der vandrer ud for at dygtiggøre sig og saa kommer hjem igen, bringer Værdier med sig i Retning af større Energi, større Udsyn og rigere Initiativ, Værdier, som kan have den allerstørste Betydning for vort Samfund. Jeg tænker for øvrigt, det er saadanne, det ærede Medlem Hr. Fraenkel først og fremmest tænker paa, naar han mener, det er værdifuldt, at en Ungdom vandrer ud; den vender hjem beriget med Erfaringer og med Dygtighed og bringer altid Værdier med hjem. Men saadanne trænger jo ogsaa til at raades og vejledes, og det er det, Kommissariatet skal gøre. Det afgørende er — det er jo fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde —, om man finder den rigtige Mand til det Arbejde, her er Tale om. Det skal være en Mand, der ikke blot er kendt med Forholdene paa de oversøiske Pladser, der bliver Tale om at udvandre til, men det skal ogsaa være en Mand, som virkelig i fuldeste Maal kan vinde deres Tillid, som han skal raade og hjælpe. Jeg mener for øvrigt, at den paagældende Mand ikke blot skal raade og hjælpe dem, der udvandrer, men at han ogsaa helst skal blive ved at være et Bindeled mellem dem, saa vidt det lader sig gøre, faa dem til at holde sammen og hjælpe dem til Fremgang derude i det fremmede.

Idet jeg haaber, det maa lykkes den højtærede Indenrigsminister at finde en Mand, som er egnet til denne Plads, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet, og det glæder mig, at det ogsaa herfra har fundet Udtryk, at man tør haabe det muligt at faa Lovforslaget gennemført i indeværende Rigsdagssamling til Trods for, at det er paa et ret sent Tidspunkt, det genfremsættes. Aarsagen hertil har jeg antydget i de Bemærkninger, hvormed jeg ledsagede Lovforslagets Fremsættelse.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har fuldstændig Ret i, at Lovforslagets Tyngdepunkt ligger i Bestemmelserne om Oprettelsen af Kommissariatet og i, at dets Betydning for den kommende Tid i overordentlig Grad vil afhænge af, om det lykkes Indenrigsministeriet at finde den rette Person til at lede denne nye Institution. Det ærede Medlem Hr. Povlsen har jo her skitseret,

hvilke Krav han mener man bør stille til den vedkommende, og i saa Henseende er jeg paa ingen Maade uenig med det ærede Medlem. Jeg ser ogsaa saaledes paa Sagen, at ikke blot vil den vedkommendes Opgave bestaa i at oplyse Udvandrere saaledes, at de kan blive i Stand til at tage Ansvaret for deres Beslutning om Udvandring, men at det ogsaa bliver hans Opgave gennem et System af Tillidsmænd eller direkte at søge at bevare Forbindelsen mellem dem, der drager ud, og dem, der bliver herhjemme, saaledes at en gensidig Befrugtning i saa vid Udstrækning, som den er mulig, deraf kan følge.

Det ærede Medlem Hr. Harald Jensen gjorde den Bemærkning, at man fra Socialdemokratiets Side i Aar ligesom i Fjor maatte ønske et Raad eller Nævn, i hvilket forskellige Samfundsklasser og forskellige Produktionskræfter skulde være repræsenteret, og som skulde samarbejde med det paatænkte Kommissariat. Jeg forstaar det ærede Medlem saaledes, at han egentlig havde ventet, at der ved Udformningen af de faa Ændringer, som Lovforslaget frembyder, sammenlignet med det i Fjor, skulde være taget Hensyn til det Ønske, det ærede Medlem her i Fjor fremførte. Jeg kan dertil kun sige, at ogsaa i Fjor lød der Røster i modsat Retning, og navnlig havde disse lydt meget kraftigt under de Forhandlinger, som havde fundet Sted i det af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg, som har udarbejdet det foreliggende Lovforslag. Under dette Udvalgs Forhandlinger var Kravet om et saadant Nævn, en saadan Raadsforsamling, stærkt fremme fra den Side, som det ærede Medlem Hr. Harald Jensen tilhører, og blev lige saa kraftigt imødegaaet fra anden Side.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel vil jo vide, at man under Udvalgsforhandlingerne i Fjor om denne Sag ikke naaede saa langt, at der blev Lejlighed for mig til noget Samraad med Udvalget, og at jeg følgelig er ganske uden Viden om, hvorledes Opfattelserne indenfor de forskellige Partier i Udvalget var med Hensyn til det Ønske, som det ærede Medlems Parti og det ærede Medlem selv paa dette Punkt har. Derfor var det selvsagt udelukket, at jeg kunde tage Hensyn til dette Ønske ved Genfremsættelsen af Lovforslaget. Men jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg har den Opfattelse, at man med Hensyn til Tilvejebringelsen, af en saadan Institution skal være ganske overordentlig varsom, og navnlig ogsaa, hvis Institutionen skabes, med